

## 17-A: TRAPERO ES VA QUEDAR LA MEDALLA; ELS HEROIS, LES LESIONS I L'ABANDONAMENT

Aquest dilluns es compleixen nou anys dels atemptats de Barcelona, Cambrils i Subirats. Nou anys després, els agents que van sortir al carrer per enfrontar-se als terroristes, protegir la ciutadania i posar fi a aquella barbàrie continuen abandonats per la mateixa Administració que els va enviar a jugar-se la vida.

Els quatre mossos que van neutralitzar els terroristes, van obeir, van sortir al carrer i van posar el seu cos entre els assassins i la població. Van carregar per sempre amb les lesions, les seqüeles i el record d'unes hores que cap persona hauria de viure. **I, quan necessiten que el Departament d'Interior respongués per ells, només troben una porta tancada.**

La resposta judicial del Departament és d'una crueltat i misèria institucional difícilment superable: sosté que les lesions no van ser produïdes per un tercer - cas en què sí els haguéssin indemnitzat- sinò pels mateixos agents en no saber gestionar un enfrontament amb els terroristes. Com a policies, han d'assumir personalment les conseqüències d'haver evitat un massacre, i El Departament ja va complir amb les seves obligacions "derivant-los a un sicòleg". **És a dir: els terroristes no serien responsables de les lesions; ho serien els policies per haver tingut el valor d'aturar-los.**

I **Trapero**, que un dia va dir que "*no s'havia fet prou per les víctimes*" calla i manté en l'oblit els seus propis agents. **És la hipocresia en persona.**

**Els van exigir que fossin herois quan Catalunya els necessitava. Avui, ferits i oblidats, continuen lluitant contra la mateixa Administració per la qual van estar disposats a morir.** No hi ha homenatge que pugui tapar aquesta indignitat. No hi ha flor, discurs ni minut de silenci que pugui compensar nou anys de menyspreu institucional.